

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین اخلاق حرفه ای مربیان ورزشی با خودکارآمدی با توجه به نقش میانجی شایستگی

محل انتشار:

دوفصلنامه مدیریت منابع انسانی در ورزش، دوره 8، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

طهماسب شیروانی - دانش آموخته دکتری مدیریت ورزشی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

کریم زهره وندیان - استادیار مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه اراک، اراک، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: هدف از تحقیق حاضر بررسی رابطه اخلاق حرفه ای با خودکارآمدی مربیگری با توجه به نقش میانجی شایستگی مربیان ورزشی استان چهارمحال و بختیاری بود. روش شناسی: پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر نحوه گردآوری اطلاعات، میدانی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری تحقیق شامل کلیه مربیان ورزشی رشته های فوتبال و فوتسال استان چهارمحال و بختیاری بوده است که دارای گواهی مربیگری و در سال ۱۳۹۷ در مسابقات مختلف استان در حال فعالیت بودند (مجموعاً ۱۱۸ نفر). نمونه آماری بصورت کل شمار و برابر با جامعه آماری انتخاب شده است. در مجموع ۱۱۱ مربی (۹۴ درصد از نمونه آماری) پرسشنامه ها را تکمیل نمودند. ابزار تحقیق شامل پرسشنامه شایستگی مربیان ورزشی منتظری و همکاران (۲۰۱۸)، پرسشنامه اخلاق حرفه ای عیدی و همکاران (۲۰۱۶) و پرسشنامه کارآمدی مربیگری مایرز و همکاران (۲۰۰۸) بود که روایی و پایایی آنها مورد تایید قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزارهای Smart PLS و SPSS استفاده گردید. یافته ها: نتایج تحقیق نشان داد که مدل پیشنهادی تحقیق از برازش مناسبی برخوردار است. بین اخلاق حرفه ای و خودکارآمدی مربیان ورزشی ارتباط مستقیم و معناداری وجود دارد. همچنین ۲/۲۰ درصد از اثر اخلاق حرفه ای بر کارآمدی مربیگری از طریق غیرمستقیم و توسط متغیر میانجی شایستگی مربیان تبیین شده است. نتیجه گیری: با توجه به یافته ها، نتیجه گرفته می شود اخلاق حرفه ای مربیان باشگاه های ورزشی از طریق افزایش شایستگی باعث توسعه خودکارآمدی آنها می شود و مسئولین ورزش استان چهارمحال و بختیاری جهت افزایش خودکارآمدی مربیان ورزشی باید به نهادینه کردن اخلاق حرفه ای در آن ها اهتمام ویژه داشته باشند.

کلمات کلیدی:

باشگاه ورزشی، مربیگری، حداقل مربعات جزئی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1445766>

